

РЕШЕНИЕ

№ 3121

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 03.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6738** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на ЕТ „Петя- Ивайло Колев“ срещу Заповед № РА-18-61 от 4.07.2022г на Главния архитект на СО с която на осн. чл.57а ал.1 т.1, ал.3, ал.6 и ал.7 от ЗУТ във връзка с чл.56 ал.2 ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне преместваем обект: „Павилион № 6“, находящ се в [населено място], ул. „Л. С. /бивша ул. 170/, до входа на КАТ, попадащ в ПИ с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, УПИ VIII-1863,2201,2202,2254 „за църква, ТП, река, озеленяване, сгради обслужващи парковата функция, тематична градина и паркинг“, кв. 1 , местност Д., район И..

Твърди съществено противоречие с административно производствените правила и противоречие с материално правните разпоредби. Обосновава доводи, че процесният обект не е преместваем обект, а строеж по см на § 5 т. 38 от ДР на ЗУТ, каквито характеристики е придобил с течение на времето. С оглед характеристиката на обекта като строеж, процесната заповед била издадена от некомпетентен орган. Също така е монтиран след издаване всички изискуеми книжа и разрешения. Налице било валидно наемно правоотношение относно процесния обект. Моли да се отмени оспорената заповед.Претендира разности.

Ответникът – Главен архитект на Столична община в писмено становище, и в с.з. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли.Претендира юриск. възнаграждение.

СПП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

При извършена проверка от длъжностни лица при отдел „ИУТ“ при СО, район И. с констативен акт № РИВ22 –ВК08-430-6 от 13.06.2022г е установено, че за обект „Павилион № 6“, находящ се в [населено място], ул. „Л. С. /бивша ул. 170/, до входа на КАТ, попадащ в ПИ с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, УПИ VIII-1863,2201,2202,2254 „за църква, ТП, река, озеленяване, сгради обслужващи парковата функция, тематична градина и паркинг“, кв. 1 , местност Д., район И. правното основание за издаване разрешението за поставяне № 15 от 10.12.2001г. е отпаднало и няма актуална схема.

Срещу констативния акт са депозираны възражения от 24.06.2022г и от 30.06.2022 с твърдения, че правното основание за поставяне не е отпаднало. /л. 53 и л. 88 от делото/.

Въз основа на съставения констативен акт е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № РА-18-61 от 4.07.2022г на Главния архитект на СО с която на осн. чл.57а ал.1 т.1, ал.3, ал.6 и ал.7 от ЗУТ във връзка с чл.56 ал.2 ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне преместваем обект: „Павилион № 6“, находящ се в [населено място], ул. „Л. С. /бивша ул. 170/, до входа на КАТ, попадащ в ПИ с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, УПИ VIII-1863,2201,2202,2254 „за църква, ТП, река, озеленяване, сгради обслужващи парковата функция, тематична градина и паркинг“, кв. 1 , местност Д., район И.

Представени са договори за отдаване под наем терен общинска собственост , ведно с анекси към тях, разрешение за поставяне № 15 от 10.12.2001 г, схема за поставяне, договор за съвместна дейност между жалбоподателя и трето лице, договор за наем между жалбоподателя и трето лице, А. № 3166 от 10.12.2021г

По делото са приети основна и повторна СТЕ. Съдът кредитира фактическите констатации на вещото лице по повторната СТЕ като най-близки до вътрешното му убеждение и като обективно и компетентно дадени и ще обсъди по-долу при излагане на правните си изводи.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – Главен архитект на СО. Функции да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 56 ал.1 и чл. 57 ал.1 ЗУТ на основание чл. 57а, ал.3 ЗУТ са му предоставени със Заповед № СОА 21 РД09-455/22.03.2021г. /т.1.35/ на кмета на Столична община, издадена на основание §1 ал.3 от ДР на ЗУТ.

Неоснователни са възраженията за липсата на компетентност на главния архитект на СО за издаване на оспорваната заповед, обосновани с разбиранията за наличието на строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, при което съгласно чл. 225 ЗУТ началникът на ДНСК е компетентен да издава процесната заповед. Това е така, тъй като от заключението по повторната експертиза се установява, че обектът не е трайно закрепен към земята, може да бъде отделен от земята без да се наруши геометричната му цялост. Конструкцията на обекта е тип „затворена кутия“, изпълнена със стоманени профили, които осигуряват неговата геометрична и

пространствена устойчивост. Експертът дава информация, че конструктивните и техническите характеристики на обекта позволявали да бъде отделен от мрежите на техническата инфраструктура, повдигнат от площадката и преместен на друго място без да загуби своята индивидуализация. След премахването му ще остане бетонна площадка (настилка), върху която е бил монтиран. Разпоредбата на чл. 225, ал. 1 ЗУТ регламентира компетентността на началника на ДНСК да издава заповед за премахване на незаконни строежи от първа, втора и трета категория или на части от тях. В настоящият случай не е приложима посочената норма, тъй като не се касае за строеж по § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Съгласно § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ „Преместваем обект“ е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж. От заключението на повторната съдебно – техническата експертиза се установи, че е възможно отделянето на павилиона от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура, за бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация. В тази връзка се касае за преместваем обект по смисъла § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, което води до извод за неоснователност на възраженията за наличието на строеж, респ. некомпетентност на органа, издал заповедта.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на оспорващата страна и да са препятствали възможността ѝ адекватно да я организира. Срещу констативния акт са депозираны възражения, жалбоподателят е реализирал правото си на обжалване на заповедта, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не е лишен от възможността да организира защитата си и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

На следващо място, съдът намира оспореният акт за мотивиран, издаден при изяснена фактическа обстановка, с посочени фактически и правни основания за издаването на акта. Съображения за издаване на акта се съдържат и в документите по административната преписка. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд /мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи/.Налице е и тъждественост между фактически и правни основания.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. При издаването му са спазени специалните

административно-производствени правила по ЗУТ. Заповедта е издадена съобразно разпоредбата на чл. 57а ал.2 от ЗУТ въз основа на констативен акт. Компетентни съгласно чл. 57а ал.2 ЗУТ връзка с чл.223 ал.2 от ЗУТ са и лицата, издали констативния акт.

С издадената заповед са определени следните основания за разпореденото премахване на обекта: чрез правната им квалификация по чл. 57а, ал.1, т.1 от ЗУТ и съгласно чл.56 ал.2 от ЗУТ, а именно обектът е поставен без разрешение за поставяне.

По арг.от чл. 57а ал.3 и ал.4 от ЗУТ законодателят е възприел като адресат на заповедите издадени по реда на чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ, собственика на обекта или в случай, че той е неизвестен - собственика на имота върху който е поставен обекта. По факта, че собственик на процесния обект е именно жалбоподателя и адресат на заповедта не се спори.

Оспорващият е собственик на обекта и правилно административният орган го е определил като адресат на заповедта.

Съдът изложи доводи по –горе, че в случая се касае за преместваем обект по § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, а не за строеж по см на § 5 т. 38 от ДР на ЗУТ. Съдът извежда този извод въз основа техническата характеристика на обекта определен от повторната СТЕ, чиито констатации кредитира съгласно законовото определение за това. Процесният обект може да бъде преместен със запазване на физическата му цялост. Съоръжението може да се премести като цяло без да губи своята индивидуализация и без да се разруши. Константна е съдебната практика на ВАС по приложението на чл. 56, ал. 1 ЗУТ и посочената разпоредба на § 5, т. 80 ДР ЗУТ, че за да е налице преместваем обект, който да отговаря на посоченото условие, е необходимо обектът да може да бъде отделен от повърхността и да бъде преместен в пространството като цяло, тъй като само тогава няма да изгуби своята индивидуализация. /Виж Р № 15462 ОТ 15.12.2017 Г. ПО АДМ. Д. № 3713/2017 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 3272 ОТ 07.03.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 835/2013 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 2850 ОТ 04.03.2010 Г. ПО АДМ. Д. № 15162/2009 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 14244 ОТ 03.11.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 9551/2011 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 5518 ОТ 28.04.2010 Г. ПО АДМ. Д. № 214/2010 Г., II ОТД. НА ВАС и др. /

Към датата на издаване на процесната заповед, обектът е преместваем по см. на § 5 т.80 от ДР на ЗУТ, а не строеж по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ.

Следователно приложим е реда за премахването му на осн чл. 57а ал.3 ЗУТ.

Поставянето на преместваем обект е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет.

За преместваемия обект е налице издадено разрешение № 15 от 10.12.2001г. за поставяне на павилиона, по което време е действала Наредба за реда и условията за поставяне на преместваеми съоръжения на територията на Столична община, приета с решение по Протокол № 60/05.07.1999 г. на Столичен общински съвет, отменена с Наредба за преместваемите обекти на територията на Столичната община - Решение № 463 по Протокол № 53 от 14.07.2005 г.

Последвало е приемане на нова Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално- декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО),

приета с решение № 24 по протокол № 4/20.12.2007 г. на СОС. Според чл. 20, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО разрешенията за поставяне на преместваем обект не може да надвишават срок от 5 години. Според § 87 ал. (1) от ПЗР на НПОРИМДЕРДТСО всички издадени до приемане на настоящата наредба безсрочни разрешения за поставяне, както и разрешения за строеж и разрешения за монтаж, на преместваеми обекти се считат за издадени за максимално допустимия срок по Наредбата за преместваемите обекти за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, смятано от датата на приемане на настоящата наредба. Тоест, по арг от § 87, ал. 1 от ПЗР на НПОРИМДЕРДТСО е регламентирано, че заварените разрешения за поставяне се считат за издадени за максималния срок, считано от деня на приемане на наредбата. Това означава, по арг от чл 20 и § 87 от ПЗР на НПОРИМДЕРДТСО, че разрешение № 15 от 10.12.2001г. за поставяне на преместваем обект, издаденото по предходната Наредба от 1999 г., е изгубило своето правно действие, считано от 20.12.2012 г. След тази дата за процесния павилион липсва разрешение за поставяне, тоест правното основание е отпаднало.

В случая, органът се е позовал на чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ – преместваемият обект е поставен без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие със схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение. Основанията за издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ са алтернативно изброени в нормата на чл. 57а, ал. 1 ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган да разпорежи премахването на преместваемия обект. В случая след 20.12.2012 липсва издадено разрешение, тоест правното основание е отпаднало тъй като издаденото през 2001 г. е изгубило своето правно действие, т. е. налице са основанията, предвидени в чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ. При това неотнормирани са изложените в писмената защита на жалбоподателя доводи за приложение правилата на чл. 19 от Наредбата.

Наличието на договор за наем не води до отпадане на задължението за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект и още по – малко да се държи обект без разрешение т. е. по отношение на наемателите е приложим разрешителният режим за поставяне на преместваеми обекти, уреден в ЗУТ и НПОРИМДЕРДТСО. Наличието облигационни отношения между жалбоподателя и общината въз основа на договор за наем и анекси към него не може да замести липсата на издадено разрешение за поставяне на павилиона. Наличието на действащ договор за наем не води до отпадане на задължението за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект и още по – малко да се държи обект без разрешение, т.е. по отношение на наемателите е приложим разрешителният режим за поставяне на преместваеми обекти, уреден в ЗУТ и НПОРИМДЕРДТСО. В тази връзка са безпредметни възраженията за нарушение на принципа за последователност и предвидимост, обосновани с разбирането, че органът е приемал плащане на наемната цена.

С оглед изложеното съдът намира, че оспорваният акт не страда от пороците, визирани в чл. 146 АПК, поради което оспорването следва да се отхвърли.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на жалбоподателя не се дължат разноски. С оглед изхода на спора и като съобрази разпоредбата на чл. 143, ал. 3 АПК, съдът намира за основателно искането за присъждане на юриск. възнаграждение, направено от процесуалния представител на ответника. Същото съдът определя в

размер на 100 лева на осн. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Ответникът НЕ претендира разноси за внесен депозит по повторната СТЕ, поради което и такива не следва да се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на ЕТ „Петя- Ивайло Колев“ срещу Заповед № РА-18-61 от 4.07.2022г на Главния архитект на СО.

ОСЪЖДА ЕТ „Петя- Ивайло Колев“ да заплати на Столична община съдебни разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 215, ал.7 т. 4 от ЗУТ и не подлежи на касационно обжалване.

Препис да се връчи на страните на осн. чл.138 АПК .

СЪДИЯ: